

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Νόμος είναι το δίκιο των νέωνΤου **ΝΑΣΟΥ ΓΚΟΛΕΜΗ**

Έχει τα χαρακτηριστικά εξέγερσης, όσο κι αν «καίγονται» να το κρύψουν. Είναι επί μήνες στους δρόμους, επί βδομάδες στις καταλήψεις. Ο λόγος για τους νέους της χώρας μας και την πρωτοπορία τους, το φοιτητικό κίνημα.

Κόντρα στις λογικές που τους θέλουν άοσμους και αδαείς· αυτοί και ορίζοντα διεκδίκησης έχουν, και οργή, πείσμα, δράση και γνώμη διαθέτουν.

Στη χώρα μας, ο κύκλος του θιάσου με το ίδιο χιλιοπαιγμένο έργο λιτότητα - προσμονή, δείχνει να κλείνει. Από το '74, μια γενιά και πλέον μεγάλωσε και δυστυχώς γέρασε έρμαιο στα δίπολα και τα διλήμματα: Καραμανλήδες-Παπανδρέου, γαλάζιοι - πράσινοι, αλλαγή-απαλλαγή, κλέφτες-νοικοκυραίοι.

Από την άλλη τα πανίσχυρα δίπολα -κορμοί του συστήματος- μισθοί ψίχουλα και κέρδη που ζαλίζουν, συντηρήθηκαν, διογκώθηκαν και απέκτησαν θεσμικό ρόλο σε τέτοιο βαθμό που καμία παρέμβαση δεν δείχνει ικανή να τα ανατρέψει.

Δεν είναι τυχαία η προσέγγιση-ταύτιση φιλελευθερισμού και σοσιαλδημοκρατίας στις μέρες μας, αλλά πολύ περισσότερο είναι ύποπτη η προσπάθεια κομματιού της ελίτ να μας πείσει ότι υπάρχουν μεταξύ τους διαφορές.

Οι δύο μεγάλοι κομματικοί σχηματισμοί, αφού ξόδεψαν την πολιτική τους γκαρνταρόμπα σε ευρήματα φτηνού εντυπωσιασμού, βρέθηκαν στη δυσάρεστη θέση να απογυμνωθούν. Και μοιραία ταυτίστηκαν. Έτσι το ΠΑΣΟΚ έγινε μηδενικά κινηματικό, η Ν.Δ. «υπέροχα» κεντρώα και βγήκαν ...ραντεβού.

Οι ηγεσίες τους αποχρωματίστηκαν, οι σύμβουλοί τους κοιμούνται και ξυπνούν αγκαλιά με τα γκάλοπ, οι βουλευτές τους στρατιωτάκια στο κυνήγι της επανεκλογής και τα κομματικά στελέχη τους γραφειοκρατικοί παραγοντίσκοι στις τοπικές κοινωνίες.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να δουλεύει καλά το γρανάζι· ξύπνιοι οι λίγοι εμείς - ύπνο οι πολλοί εσείς, αποτελεί η συνέργεια, της διανοήσης της χώρας, των ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος, η άκρα του τάφου σιωπή στο χώρο των ΜΜΕ.

Στις μέρες μας το πρότυπο του βολεμένου Έλληνα, που διαπέρασε τη γενιά μας, προβάλλεται ακόμη ως η μόνη οδός επιβίωσης.

Το πρόβλημά τους όμως είναι ανυπέρβλητο. Από τη μια δεν έχουν ικανό σύστημα που θα μπορεί να αφομοιώσει υπό όρους στοιχειώδους διαβίωσης όλο τον κοινωνικό ιστό και από την άλλη, με ένα ανεξήγητο γι' αυτούς τρόπο, όσοι διαφοροποιούνται κινούνται σήμερα στον άξονα της ανυπακοής.

Και οι κρατούντες έχουν φρυάξει!

Θυμήθηκαν τους αιώνιους φοιτητές, αλλά λησμόνησαν τους αιώνια πελάτες-ψηφοφόρους τους, που τόσα χρόνια βόλεψαν και βολεύουν.

Θυμήθηκαν την παραβατικότητα εντός του ασύλου των σχολών και θέλουν να εισβάλουν με τους ένστολους υποτακτικούς τους, ενώ ξέχασαν ότι 100 μέτρα από την Ομόνοια είναι τα αστυνομικά τμήματα και οι κλούβες τους παρκκαρισμένες, αλλά η ηρωίνη θερίζει χρόνια τώρα. Κι όποιος περνά από κει πνίγεται η καρδιά του από τους ανθρώπους-σκιές.

Θυμήθηκαν ότι δεν ξεπούλησαν τελείως την Παιδεία και βάλθηκαν να τη δώσουν σε ιδιώτες. Όταν σ' αυτή τη χώρα το μεγαλύτερο αεροδρόμιό της είναι γερμανικό, η σημαντικότερη γέφυρά της γαλλική, οι βάσεις της αμερικάνικες, οι παραλίες της δωρισμένες σε «επιχειρηματίες», ο σημαντικότερος περιφερειακός δρόμος της πρωτεύουσας, επίσης ιδιωτικός. Ακόμη οι τράπεζες, το ρεύμα της, τα τηλέφωνα της, ο Ισθμός της Κορίνθου, χώροι σε λιμάνια, φιλέτα σε αναπτυσσόμενες οικιστικές περιοχές, κτίρια-μεγαθήρια σε οδικούς άξονες· όλα σε ιδιώτες.

Ο στρατός της χτυπάει προσοχές στον ΝΑΤΟϊκό μπαμπούλα και ο λαός της είναι χρεωμένος για τ' όνειρο της στέγης, της μετακίνησης, των σπουδών των παιδιών του.

Οι νέοι της χώρας μας έχουν εκείνα τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που τους ανησυχούν:

Είναι βαθιά πολιτικοποιημένοι γι' αυτό και φτύνουν το γαϊτανάκι των ψευτοκομμάτων.

Δεν είναι δεδομένοι γι' αυτό και γερασμένοι μηχανισμοί χειραγώγησης δεν λειτουργούν πάνω τους. Ούτε Κακαουνάκηδες ούτε Χατζηνικολάου μπορούν να τους αποκοιμίσουν.

Αρνούνται να γίνουν «χαζοχαρούμενοι» πολίτες της μικροελλαδίτσας, γιατί με την τεχνολογία, τις μουσικές και τις παρέες τους κατάλαβαν ότι μπορούν να γίνουν πολίτες του κόσμου.

Δεν θέλουν να γεράσουν σαν πλαστικά λουλούδια στο μικροαστικό σαλόνι, με πεθερικά, ανόητους γάμους, παντρείες για γέλια και οικογένειες που βιώνουν την ύπαρξή τους ανάμεσα στον ψυχαναλυτή και τον εραστή.

Γνωρίζουν τα περισσότερα απ' όλους μας, γιατί στα χρόνια τους εμείς γνωρίζαμε λιγότερα, όπως λιγότερα γνώριζαν οι άνθρωποι πριν από διακόσια ή χίλια χρόνια.

Και το σημαντικότερο: οι νέοι μας απαιτούν. Αυτό που εμείς χρόνο με το χρόνο απωλέσαμε μέσα από τις εντάξεις μας.

Ξέρουν να σπάνε την ψευδοβιτρίνα του κομφορμισμού και της κατανάλωσης, αλλά και να καίνε της ΑΤΙΜίες που μόλις τώρα ανακάλυψε ο διορισμένος, άρα και υπόλογος σε όλους τους Ελληνες διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος για την κλοπή που συντελείται στο τραπεζικό σύστημα της χώρας.

Μπορούν και καταστρέφουν κάμερες, όταν εμείς οι ίδιοι, που τόσες μάχες δώσαμε για την προάσπιση του ιδιωτικού χώρου μας, για τις απόψεις και το δικαίωμα λόγου, δεχόμαστε να μας παρακολουθούν, να μας ιριδομετρούν, να μας παίρνουν τα μπουκάλια της ρακής από τα αεροπλάνα, να μας στραβοκοιτάζουν οι σεκιουριτάδες-πορτιέρηδες όταν βγούμε με άδεια χέρια από πολυκατάστημα ή μπούμε κακοντυμένοι στα μπαρ για να ξεχαστούμε.

Όποιος δεν μπορεί, δεν φτάνει το μπόι του να είναι αλληλέγγυος με το κίνημα, που βράζει εδώ και χρόνια και τώρα ξεσπά, ας μείνει στη γωνιά του να φτιασιδώνεται κακομοίρης και δούλος.

Τουλάχιστον, όμως, ας μην αποπατεί εκεί απ' όπου πέρασε: στα νιάτα του, στην παλιά ομορφιά και γοητεία της ψυχής του!

nasgol@enet.gr